

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Wspaniałe dary wieczności od Jezusa Chrystusa — Zadośćuczynienie, Zmartwychwstanie, Przywrócenie

Starszy Gerrit W. Gong
Kworum Dwunastu Apostołów

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Znajdujemy Wielkanoc w spokoju, chęci upodobnienia się i przynależności do Jezusa Chrystusa — w tym, co jest trwale prawdziwe i radosne, szczęśliwe i wieczne.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows

Wiele lat temu na porannych zajęciach ewangelii nasza klasa uczyła się na pamięć wersetów z Biblii. Co naturalne, ciągnęło mnie do tych krótkich fragmentów. Wśród nich znajdował się najkrótszy werset w piśmie świętym, tylko trzy słowa: „I zapłakał Jezus” w Ew. Jana 11:35.

Dla mnie fakt, że Jezus płacze ze smutku i radości, świadczy o cudownej rzeczywistości: Syn Boga fizycznie przyszedł na ten świat i nauczył się według ciała, jak zawsze być z nami i nas błogosławić.

Kiedy płacemy z żalu lub radości, Jezus Chrystus doskonale to rozumie. On może być obecny w chwilach, gdy najbardziej potrzebujemy wspaniałych darów wieczności od Jezusa Chrystusa: Zadośćuczynienia, Zmartwychwstania i przywrócenia.

Maria i Marta opłakują swojego zmarłego brata, Łazarza. Przepełniony współczuciem Jezus płacze. Wskrzesza Łazarza.

Jezus widzi Jerozolimę w wigilię Paschy. Płacze, nie mogąc zgromadzić Swego ludu niczym kokosz, która gromadzi swoje pisklęta. Dziś Jego Zadośćuczynienie daje nam nadzieję, kiedy odczuwamy smutek z powodu tego, co mogło się wydarzyć.

Pan winnicy płacze, gdy pyta Swoje sługi, do których możemy zaliczać się jako posługujący bracia i siostry: „Cóż więcej mogłem uczynić dla mojej winnicy?”

Maria stoi osamotniona przy grobie. Jezus łagodnie pyta: „Czemu płaczesz?”. Wie, że „wie-

“weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus’s joy is full. He weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life’s pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God’s promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband’s life that day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I’ve lived in hell knowing that the last words he heard

czorem bywa płacz, ale rankiem wesele”. Zmartwychwstanie sprowadza świt dla wszystkich.

Gdy na ziemiach opisanych w Księdze Mormona wierny tłum otacza Jezusa, Jego radość jest pełna. Płacz.

„I brał ich małe dzieci, jedno po drugim, i błogosławił je, i modlił się za nie do Ojca.

I gdy skończył, ponownie zapłakał”.

Oto Wielkanoc w Jezusie Chrystusie: odpowiada On na tęsknoty naszych serc i pytania naszych dusz. Ociera nasze łzy, z wyjątkiem łez radości.

Kiedy płyną nam łzy, czasami zawstydzeni przepraszamy. Jednak wiedza o tym, że Jezus Chrystus rozumie bóle i radości życia, może dać nam siłę, która wykracza poza naszą własną siłę, gdy przechodzimy przez gorzkie i słodkie doświadczenia.

W Ameryce Południowej pewien ojciec szlocha. Iskierka jego życia, jego mała córeczka, zgasła. „Oddałbym wszystko, żeby znowu ją zobaczyć” — płacze w moich ramionach. Ja też płaczę.

Podczas poświęcenia Świątyni Puebla w Meksyku twarz drogiej siostry zalały łzy szczęścia. Jej rysy promieniają wiarą i poświęceniem. Mówi: „Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — „Wszystkie moje dzieci są dzisiaj w świątyni”. Pokolenia zgromadzone w domu Pana wywołują łzy radości i wdzięczności.

Podczas okrutnej wojny domowej rodziny i sąsiedzi robili sobie nawzajem niewyobrażalne rzeczy. Gorzkie łzy powoli ustępują miejsca nadziei. Kobieta z małej wioski drżącym głosem stwierdza: „Sąsiedzie, zanim złożą mnie w grobie, chcę abyś wiedział, gdzie możesz znaleźć zaginionych członków rodziny”.

Promienna panna młoda i przystojny pan młody zostają zapieczętowani w domu Pana. Ona ma 70 lat, podobnie jak on. Piękna panna młoda godnie czekała na ten dzień. Nieśmiało porusza suknią ślubną. Wylewamy łzy radości. Obietnice Boga się wypełniły. Jego przymierza przynoszą błogosławieństwa.

Podczas nauczania domowego u owdowiałej siostry młody Boyd K. Packer otrzymał emocjonalną lekcję. Na zakończenie sprzeczki z mężem siostra ta rzuciła bolesny komentarz. Tego dnia jej mąż zginął w niespodziewanym wypadku. „Przez pięćdziesiąt lat”, szlochała wdowa, „przeżywałam piekło, wiedząc, że ostatnie słowa, jakie

from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God’s approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, “Death is conquered; man is free. Christ has won the victory.” Christ’s Resurrection frees us from death, from time’s frailties and physicality’s imperfections. Jesus Christ’s Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus’s life and light testify of God’s love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh’s dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God’s larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh’s house-

usłyszał z moich ust, były tą kąśliwą, złośliwą uwagą”.

Wielkanoc w Jezusie Chrystusie pomaga nam naprawić, pogodzić i uzdrowić nasze relacje po obu stronach zasłony. Jezus może uleczyć smutek; może umożliwić wybaczenie. Może uwolnić nas i bliźnich od tego, co zostało powiedziane lub zrobione, co w jakiś sposób nas zniewala.

Wielkanoc w Jezusie Chrystusie pozwala nam odczuwać aprobatę Boga. Świat wmawia nam, że jesteśmy za wysocy, za niscy, za szerocy, za wąscy — niezbyt mądrzy, ładni czy uduchowieni. Poprzez duchową przemianę w Jezusie Chrystusie możemy znaleźć ucieczkę od wyniszczającego perfekcjonizmu.

Z wielkanocną radością śpiewamy: „Z śmierci pęty uwolnił nas, Nadszedł wyzwolenia czas”. Zmartwychwstanie Chrystusa uwalnia nas od śmierci, ułomności niesionych przez starość i niedoskonałości fizycznych. Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa odnawia nas także duchowo. Krwawił On z każdego poru i płakał krwią, aby zapewnić nam ucieczkę od grzechu i oddzielenia. On ponownie nas jednoczy, w kompletnej formie i świętości, z naszymi bliźnimi i z Bogiem. We wszystkim, co dobre, Jezus Chrystus przywraca obficie — nie tylko takich, jakimi byliśmy, ale także takich, jakimi możemy się stać.

Życie i światło Jezusa świadczą o miłości Boga do wszystkich Jego dzieci. Ponieważ Bóg, nasz Ojciec, kocha wszystkie Swoje dzieci w każdym wieku i we wszystkich krajach, w wielu tradycjach i kulturach odnajdujemy Jego pełne miłości zaproszenie, aby przyjść i znaleźć w Nim pokój i radość. Bez względu na to, gdzie i kiedy się znajdujemy oraz kimkolwiek jesteśmy, mamy boską tożsamość jako dzieci tego samego Stwórcy. W podobnym duchu wyznawcy islamu, judaizmu i chrześcijaństwa współdzielą religijne dziedzictwo w Ojcu Abrahamie i są powiązani wydarzeniami ze starożytnego Egiptu.

Ojciec Abraham przybył do Egiptu i został pobłogosławiony.

Józef, sprzedany w niewolę do Egiptu, wiedział, że sen faraona oznacza siedem lat obfitości, po których nastąpi siedem lat głodu. Józef ocalił swoją rodzinę i lud. Płakał, gdy widział szerszy plan Boga, w którym wszystko współgra dla dobra tych, którzy dotrzymują zawartych przymierzy.

Mojżesz, wychowany w Egipcie w domu

hold, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

faraona, otrzymał, a później przywrócił klucze zgromadzenia dzieci Boga.

Wypełniając proroctwo, Józef, Maria i dzieciątko Chrystus szukali schronienia w Egipcie. W Kairze pobożny muzułmanin z szacunkiem mówi: „Koran naucza, że Józef, Maria i dzieciątko Jezus znaleźli bezpieczeństwo i schronienie w moim kraju. W moim kraju Jezus, gdy był małym dzieckiem, jadł nasze potrawy, stawiał pierwsze kroki, wypowiadał pierwsze słowa. Tutaj, w moim kraju, wierzymy, że drzewa pochylały się, aby dać owoce Jemu i Jego rodzinie. Jego pobyt w moim kraju pobłogosławił nasz lud i ziemię”.

Boży plan moralnej i doczesnej wolnej woli pozwala nam na naukę poprzez własne doświadczenia. Niektóre z naszych najwspanialszych życiowych lekcji płyną z sytuacji, których sami nigdy byśmy nie wybrali. Z miłości Jezus Chrystus zstąpił poniżej wszystkiego i wstąpił ponad wszystko. Raduje się z naszych boskich zdolności do kreatywności i radości, życzliwości bez nastawienia na nagrodę, wiary skłaniającej do pokuty i przebaczenia. Płacze ze smutku nad ogromem ludzkiego cierpienia, okrucieństwa i niesprawiedliwości — często spowodowanych ludzkim wyborem — i podobnie płaczą niebiosa oraz Bóg niebios z nimi.

Każdy wiosenny okres Wielkanocy świadczy, że duchowa sekwencja i zbieżność są częścią boskiego wzorca zadośćuczynienia, zmartwychwstania i przywrócenia przez Jezusa Chrystusa. Ta święta i symboliczna zbieżność nie jest dziełem przypadku czy zbiegu okoliczności. W Niedzielę Palmową, Wielki Tydzień i Wielkanoc świętujemy Zadośćuczynienie i Zmartwychwstanie Chrystusa. Tak jak dzisiaj, każdego 6 kwietnia upamiętniamy ustanowienie i zorganizowanie Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich. To Przywrócenie jest powodem, dla którego gromadzimy się w każdą pierwszą niedzielę kwietnia na konferencji generalnej.

Przywrócenie miało miejsce również wtedy, gdy zmartwychwstały Jezus Chrystus, Mojżesz, Elias i Eliaz przekazali klucze i upoważnienie kapłańskie w nowo poświęconej Świątyni Kirtland w Niedzielę Wielkanocną w 1836 roku. W takich okolicznościach tamtego dnia przywrócony Kościół Jezusa Chrystusa otrzymał upoważnienie i błogosławieństwo Boga, aby gromadzić Jego dzieci, przygotowywać je na powrót do Niego i jednoczyć rodziny na wieczność. Przywrócenie wypełniło tego dnia proroctwo, gdyż

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy

miało miejsce zarówno w Wielkanoc, jak i w święto Paschy.

Poza Świątynią Kirtland odwiedziłem ostatnio święte miejsca w Ohio, w których Prorok Józef i inni ludzie ujrzeni w wizji Boga, naszego Ojca, i Jego Syna, Jezusa Chrystusa. Prorok Józef zobaczył, jak wygląda niebo. W niebie Ojciec Niebieski poprzez Jezusa Chrystusa „zbawia wszystkie dzieła Swoich rąk” w królestwie chwały. Jedynymi wyjątkami są ci, którzy świadomie „wypierają się Syna po tym, jak Ojciec już Go objawił”.

Na początku Swojej doczesnej posługi Jezus ogłosił Swoją misję, że będzie błogosławić każdego z nas wszystkim, co jesteśmy gotowi przyjąć — w każdym czasie, w każdym kraju, w każdej sytuacji. Po czterdziestodniowym poście Jezus udał się do synagogi i przeczytał: „Duch Pański nade mną, przeto namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność”.

Ubodzy, jeńcy, ślepi, uciśnieni — to my.

Księga Izajasza kontynuuje mesjańską obietnicę nadziei, wyzwolenia i pewności: „Abym dał płaczącym nad Syjonem zawój zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty żałobnej, pieśń pochwalną zamiast ducha zwątpienia”.

Wołamy więc: „Bardzo się będę radował z Pana, weselić się będzie moja dusza z mego Boga, gdyż oblókł mnie w szaty zbawienia, przyodział mnie płaszczem sprawiedliwości”.

W każdym wielkanocnym okresie świętujemy, jako symboliczną całość, wspaniałe dary wieczności od Jezusa Chrystusa — Jego Zadośćuczynienie, Jego dosłowne Zmartwychwstanie (i obietnicę naszego) oraz Przywrócenie Jego Kościoła w dniach ostatnich z kluczami i upoważnieniem kapłańskim w celu błogosławienia wszystkich dzieci Boga. Radujemy się odziani w szaty zbawienia i płaszcz prawości. Wykrzykujemy: „Hosanna Bogu i Barankowi!”

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny”.

Obyśmy wszyscy znaleźli w zadośćuczynieniu, zmartwychwstaniu i przywróceniu, które otrzymaliśmy od Jezusa Chrystusa — spokój, chęć upodobnienia się i przynależność — to,

name, Jesus Christ, amen.

co jest trwale prawdziwe i radosne, szczęśliwe i
wieczne, o to modłę się w Jego święte imię, Jezu-
sa Chrystusa, amen.